

[Ministeren for skatter og afgifter.]

kende arbejder og producerer i Danmark, adskiller de sig fra en række af de virksomheder, hr. Knud Jespersen nævnte.

Jeg skal sige til bemærkningerne omkring mulighederne for øget avance, at vi har en avancestoplov. Der er enighed partierne imellem om, at denne avancestoplov skal fortsætte, men at der skal åbnes adgang for, at visse udgiftsstigninger kan indregnes i avancen.

Hvad betyder det? Ja, det betyder det, jeg sagde, at indskrænkningen af avancerne som følge af omkostningsstigningerne ikke bliver så stor, som den ville have været, hvis der ikke blev foretaget ændringer. Men derfra og så komme frem til, at det giver adgang til en øget avance, er absolut uden for realiteternes verden, og det gælder en række af de betragtninger, hr. Knud Jespersen kom med. Derfor er jeg nødt til at sige, at det nu ikke så meget var matematik, det var i højere grad politik.

Jeg skal kun til hr. Wilhjelm sige, at jeg udtrykkelig nævnte i mit tidligere indlæg, at man kan anskue beskæftigelseshensynene kortsigtet, og man kan anskue dem på mere lang sigt. Og det er da åbenbart, at vi kunne, hvis vi ville poste ud og havde mulighed for det i næste måned direkte til beskæftigelsesfremmende arbejder, få flere hænder i gang end gennem den anvendelse, der gøres her. Men i den afvejning må man også tage med situationen, efter at denne aktivitet så er afsluttet, og derfor kan man ikke undlade i de beslutninger, vi skal træffe, at tage et hensyn til vores konkurrencesituation mere langsigtet. Og dér kan det nu ikke nytte noget, at vi alene stirrer os blind på næste måned; vi må også se frem i det kommende og de kommende år.

Jeg skal heller ikke vedrørende de kommunale driftsvirksomheder gå ind i en detaljeret opremsning her. Jeg har noteret mig det synspunkt, hr. Wilhjelm gav udtryk for, og jeg synes, det kan være nyttigt, at vi vender tilbage til det under det udvalgsarbejde, der forestår.

(Kort bemærkning).

Schlüter (KF):

Hr. Christophersen lod ligesom forstå, at han havde det indtryk, at det konservative folkeparti var tilfreds med, at vi ikke påtog

os et medansvar i september. Det var ligesom hr. Christophersen ikke var helt sikker på, at han havde ret. Jeg vil da gerne bortvejre enhver tvivl og bekræfte, at således er det.

Med hensyn til indholdet af forhandlingerne i september vil jeg gerne nævne en ting. Jeg bryder mig i reglen ikke om at referere fra forhandlinger, som føres mellem partierne, for det er ikke rart, men jeg synes, jeg har lov at sige, at det konservative folkeparti under septemberforhandlingerne gjorde klart, at vi havde den opfattelse, at den omkostningsdæmpende ydelse i fjor, som vi jo for resten også stemte imod, var en svag politik, og at man derfor ikke kunne påregne, at vi ville kunne støtte en lignende foranstaltning i år. Det sagde vi i september. Vi mente det, og det gør vi altså stadig.

Og så blot en kort bemærkning til ministeren. Ministeren sagde, at de 10 mia kr., jeg opererede med som mulig rente- og afdragsbyrde i de kommende år i forbindelse med den store obligationsudstedelse, måtte stå for min regning. Det er jo et stort beløb, men jeg bøjer mig for sætningen. Det var, ligesom ministeren var i tvivl om talstørrelsen. Hvis ministeren er i tvivl om, hvorvidt jeg har ret med hensyn til tallet 10 mia kr., så er det vel fordi ministeren ikke kan udelukke, at beløbet bliver større.

Jeg tror ikke, jeg overdriver, når jeg siger 10 mia kr. Det er allerede 2-3 mia kr., og hvis Nationalbankens råd må følges — og det er vist mere end et råd — så kommer vi derop. Nationalbankdirektøren sagde forleden, at Nationalbanken må nu indtage det standpunkt, at hele statens finansieringsbehov for det kommende finansår dækkes på anden måde end ved træk på Nationalbanken. Så tror jeg også, jeg har ret i, at vi kommer op på 10 mia kr., og det er en katastrofe, for det besegler, at der bliver ingen skattelettelse, så længe vi har den nuværende regering.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Jeg vil gerne gentage, for så har ministeren nemlig en mulighed for at bekræfte, berigtige eller tage afstand.

Hr. Per Hækkerup gik ud fra i 1974, at en pris- og omkostningsdæmpende ydelse